

Cuma Hutbesi, 28.08.2015

Allah, iman edenlerin velisidir

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
أُولَئِكَ وَالظَّالِمِينَ يُخْرِجُهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Muhterem Kardeşlerim!

Bizleri yaratan, bizlere bu dünyada sonsuz rızıklar ihsan eden Rabbimiz bizimle dost olabilmektedir. Onun içindir ki, “Allah dostu, veli” gibi tanımlamaları duyar, işitiriz. Ama aklımızdan çıkarmayalım ki, gerçek Allah dostunu, gerçek veliyi ancak Allah bilir. Buna rağmen Rabbimiz, kendisinin nasıl dost edinileceğini açıklamış, tüm kullarını kendisini dost edinmeye davet etmiştir. Bakara suresinde veliliğin ilk şartı şu şekilde açıklanmıştır: **“Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlerin velileri de tağuttur, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarır. İşte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî olarak kalırlar.”**¹

Muhterem Cemaat!

Veli kavramı sözlükte; birine yakın olmak, yardım etmek, dost olmak, birinin işlerini üstlenmek anlamlarına gelmektedir. Ayet ve hadislerde geçen veli kavramı da genel olarak Allah’ın müminlerin dostu olduğu, onların koruyucusu ve onların işlerini üstlendiği şeklinde anlaşılmıştır.

Aziz Müslümanlar!

Allah’ın bütün kulları arasından sadece mümin olanlarının velisi, yani dostu olmasının iki yönü bulunmaktadır. Bir yönü kulla, diğer yönü ise Allah’la ilgilidir. Mümin kulu ilgilendiren vechesi, ilahî muhabbete erişmek ve Allah’ın dostu olabilmek için belli yollardan geçmesidir. Bu kısaca, kulluğun gerektiği şekilde ifa edilmesidir. Yani kulun, kendisine emredilenleri yapması ve yasaklananlardan sakınmasıdır.

Kulun kulluğuna ve samimiyetine göre onu kendisine dost seçen Allah ise, masiyetten kaçınan ve ubudiyetle kendisine yaklaşan kullarına yakınlık gösterir. Rabbimiz’in bize

yakınlık göstermesi, bizleri koruması altına almasıdır, bizi nefsimizle baş başa bırakmamasıdır. A’râf suresinde: **“...Ve O, sâlih kullarına sahip çıkar/onların koruyuculuğunu yapar.”**² denilerek bu duruma işaret edilmiştir.

Burada şunu da ifade edelim ki, Allah’ın kulu üzerinde velayeti ve bu kavramın altına giren dostluk ve kulunu koruması gibi hususlar öncelikle insanın maneviyatını ilgilendiren meselelerdir. Bu sebeple, Allah’ın kulunun dostu olması, o kulun ahirette saadete erişebilmesi için bu dünyada takip edeceği yolu ona kolaylaştırması ve bu yoldan sapmasını önlemesi olarak de değerlendirilebilir. Çünkü bir mümin, bir Müslüman için ahiret dünyadan çok daha değerlidir.

Muhterem Müminler!

Fakat Allah’ın dostu olmak istisnai ve erişilmesi herkese nasip olmayan bir makamdır. Ama herkes Allah’a dost olabilme imkânına sahiptir. Bu yüzdendir ki, ilahî dostluğa erişebilmek için bazı şartlar sıralanmıştır. En başta sağlam bir inanç ve teslimiyet gelir. Daha sonraki aşamada farzları yerine getirmek ve haramlardan sakınmak gelir. Yani Allah’ın dostluğunu sâlih ameller kazandırır. Üçüncü aşamada ise ilahî muhabbete ulaşmamıza vesile olacak nafil ibadetler yer almaktadır. Nafileler, kulun farzların ardından, hâline göre kulluk bilinciyle hareket etmesidir. Bu namaz, oruç, sadaka, zikir şeklinde olabileceği gibi, örneğin ibadet niyetiyle insanların ihtiyacına çare olmak için gayret etme şeklinde de olabilir. Önemli olan; bir kişi nasıl ki, sevdiği bir kişinin gözüne girebilmek, ona daha yakın olabilmek ve kendisini sevdirebilmek için özel gayret sarf ediyorsa, Allah’ın dostluğu için de öyle gayret sarf edilmesidir.

Hutbemizi bir ayet meali ile bitirmek istiyoruz: **“Allah’a bağlanın, çünkü O sizin dostunuzdur. Ne iyi dost, ne güzel yardımcıdır O!”**³

¹ Bakara suresi, 2:257

² A’râf suresi, 7:196

³ Hac suresi, 22:78